

INLEDNING

Nyckfulla 80-talister?

ETT ÅTERKOMMANDE inslag i tidningarnas textflora är som bekant generationsartiklarna. Vi vet vid det här laget det mesta om de många och plikttrogna 40-talisterna som vanvördigt kallats både köttberg och det obegripliga "Jätteproppen Orvar". För att inte tala om den tillbakalutade ironiska "Generation X", med namn efter Douglas Couplands roman.

OM VI SKIPPAR diskussionen om det rimliga att göra födelseår till en totalt överordnad samhällskategori är det ganska intressant att se vilka epitet man egentligen förväntas leva upp till. Vi 80-talister är tydligen lata och kräsna "superindividualister" som inte stannar längre än nödvändigt på samma arbetsplats. Denna "Generation Y" vill ha roligt på jobbet och hoppar gärna runt lite bland knegen.

I veckans Arbetaren kan du läsa om en ny rapport som visar att otrygga anställningar är betydligt vanligare bland kvinnor och ungdomar än bland män och medelålders. Och vikariat, tim-, säsong- och provanställningar borde väl passa de rörliga 80-talisterna som hand i handske?

Oavsett hur det är med den saken så har var tredje kvinna i åldern 25 till 29 år i alla fall en tidsbegränsad anställning. Bland de lite yngre kvinnorna är siffran dubbelt så hög. Det är nog få bland dem som är unga i dag som ser sig själva jobba på samma ställe i årtionden.

MÅNGA AV OSS har nog ingenting emot att vara lite spralligt nyckfulla på arbetsmarknaden, men vem sätter villkoren för denna sprallighet? Är det verkligen vi själva? Tydligt och klart är i alla fall att det är roligare att tala om en generation som flexibel och impulsiv än att sätta sökljuset på att en stor grupp människor verkar under prekära arbetsvillkor.

KRISTINA LINDQUIST
reporter